

TÓTH KRISZTINA

Lék

*Fekete víz szülötte, süket álom.
Lassan ússzon feléd:
felbillent tankhajó az óceánon.*

*Legyen a vers a lék.
A füstként szívárgó olaj,
a feszes, mozdulatlan ég.*

*Ne tudhasd, hogy mi vár.
Legyen szikláról felcsapó,
távolodó sirály.*

*Vagy örvénylés az ébredésben.
Záruljon tükre úgy,
ne láss a mélybe mégsem.*

*Hogy ne maradjon semmi nyom, jel.
Vándorló, sötét folt legyen,
kövesse helikopter.*

*Utolsó pillantás a partra.
Legyenek szürke fák is,
ha a vers azt akarja.*

*Végig én legyek ő.
Legyen a vers nyitott szem,
vízzel telő tüdő.*

LACKFI JÁNOS

Dns-minták

*Talán sosem figyeltem volna fel rá,
hogy mennyire jól ismerem azt a mozdulatot,
amellyel precízen összecsippentetted
pár hajszáladat, majd az autó ablakát résnyire
nyitva szélnek eresztetted a röpké zsákmányt.*